

Przedmowa

Na przełomie XX i XXI wieku nastąpił ogromny rozwój w dziedzinie materiałów i technologii. Dzięki temu świat wokół ulega nieustannym zmianom. Stomatologia, w tym protetyka, jest dziedziną, która rozwija się szczególnie dynamicznie.

Jeszcze w latach 70. ubiegłego wieku zniszczone tkanki zębów odtwarzano metalowymi koronami ciągnionymi, a braki uzupełniano za pomocą akrylowych osiadających protez częściowych i całkowitych. Obecnie odbudowę zębów można wykonać z wykorzystaniem ceramiki szklanych wzmocnionych kryształami leucytu czy dwukrzemianu litu, które doskonale naśladują szkliwo i zębinę. Technologie CAD/CAM umożliwiły zastosowanie w stomatologii ceramiki dwutlenku cyrkonu i trójtlenku aluminium. Można z nich wykonać estetyczne, biogodne i wytrzymałe podbudowy pod korony, mosty oraz filary implantologiczne. Dzięki nowym metodom przetwarzania materiałów stosowanych w protetyce (tłoczenie ceramiki, komputerowe projektowanie i wycinanie uzupełnień, selektywne spiekanie laserem stopów metali) wzrosła precyzja i wytrzymałość prac. Rozwój dotyczy także cementów kompozytowych i systemów łączących, które pozwalają trwale zespolić uzupełnienia z tkankami zębów.

Odkrycie osteointegracji tytanu z kością (w latach 60. XX wieku przez Brånemarka) zapoczątkowało rozwój implantologii. Obecnie wszczepy pozwalają odtworzyć pojedyncze i rozległe braki zębowe bez naruszenia pozostałych zębów. Implantoprotetyka umożliwiła wykonanie u bezzębnych pacjentów protez overdentures, które mają dobrą retencję i zapewniają znacznie lepszy komfort życia niż tradycyjne całkowite protezy. Podejmowane są próby zastosowania do wykonania protez częściowych innych materiałów niż akryle, co stwarza szansę wyeliminowania metalowych, nieestetycznych klamer retencyjnych.

Dzięki tym nowym rozwiązaniom możemy przywrócić pacjentom piękny wygląd, a nawet poprawić uśmiech.

Współczesne procedury protetyczne bazują na doświadczeniach wielu pokoleń lekarzy i nowych odkryciach popartych badaniami naukowymi. Wykorzystanie tradycyjnych metod wykonania uzupełnień protetycznych połączone ze znajomością i umiejętnością zastosowania nowoczesnych technologii pozwala na osiągnięcie doskonałych efektów leczenia protetycznego.

Autorzy podjęli próbę opisanie zasad wykonawstwa współczesnych uzupełnień protetycznych, starając się zachować podobny układ wszystkich rozdziałów. Dla każdego uzupełnienia protetycznego podano:

- wskazania i przeciwwskazania;
- stosowane materiały;
- rodzaje uzupełnień;
- wykonanie kliniczne;
- wykonanie laboratoryjne;
- zalety i wady.

Mam nadzieję, że nowa, zwięzła forma kompendium okaże się przydatna dla studentów podczas powtarzania i utrwalania materiału z zakresu protetyki, a także dla lekarzy – w celu przypomnienia tych wiadomości.

dr hab. prof. nadzw. Beata Dejak